

بسم الله الرحمن الرحيم

وصیت نامه ی

شهید محمد رضا دشتی زاده

مطالبی که بناست بر روی کاغذ بنویسم شاید به عنوان یک یادگار از کسی که می خواهید چیزی بنویسد بماند و اگر قرار باشد نامش را وصیت نامه گذاشت، شاید با وصیت نامه های معمول تفاوت داشته باشد.

نوشته ام را تحت عنوان راز و نیاز و با پروردگار و خداوند خود شروع می کنم باشد که الله این توفیق را به من بدهد. خداوند امان طوری که همیشه مانند یک مستمند از تو خاسته ام مراب صراط مستقیم هدایت کنی و از انحرافی که در مسیر تکامل من پیش می آید مانعت فرمایی. خداوند نور ایمان را همیشه در دل و انکارم بتابان تاباروشانی آن همیشه جهه ی حق و باطل را بتوانم تمیز دهم، خدایا چون ایجاد من و انواع من از توست، پس آرزوی کنم که در هستی و مرگ من همیشه مرا در خدمت به خلق محروم قرار ندی. خدایا مسلمانانای ما را از این مسلمان زدکیها برهان و در پچه ما و ابعاد اسلام را به آنها بنمایان تا اسلام را فقط از دید جمودی نگاه نکنند و اسلام در حرکت و انقلاب را به آنان بیاموز و از آنان مسلمان واقعی بساز.

در اینجا نوشته ایم را به طرف خلق خدا نثار می کنم و آنان را به اخوت اسلامی جهان طوری که در مناطق جنگی به وضوح دیده می شد دعوت می کنم و آرزوی کنم تا اوم این روحیه را تار سیدن به امت واحد که هدف مکتب متعالی اسلام

شهدای خورشید
مادواره ساد

است حفظ نمایند. و از مادران می خواهیم که با طاق و بردباری اسلامی رنجها و دوری ها را تحمل نموده و بدانند تا آنجا
هستند فرزندان این چنین هستند تا چرم عدالت اسلام را برافراشته نگه دارند.

به برادرم محمد جهان آرا توصیه می کنم که همیشه همان طوری که صفت با ارزش بودن مکتب را و واقعیت ها را در پناه مکتب
تحصیل نموده، می خواهیم تکیه بر واقعیت ها و فرع قرار دادن ذهن در جریانات شیوه ی جنگی وی باشد، باز هم مخاطبم
همین فرمانده ی خودم است که اطاعت از او بنا به فرمان ولایت فقیه واجب است. ای برادر اگر در دشواری ها و
زحمت و برخورد های لفظی پیش آمده محدود به همان مسئله است، همان طوری که بارها این نکته را به برادران پاسدار چه قبل
از جنگ و چه در طول جنگ گفته ام که همیشه تو بر ایم به عنوان فردی که سعی بر مکتبی بودن دارد برایم ارزش والایی
داری و احترام فوق العاده ای برایت قائم، برخورد ها در آن مسائل را در پیشگاه خداوند بخشش، و اگر مسئولیت در برابر
مکتب نبود می توانستم حالت احترام را همیشه در وجودم داشته باشم. امیدوارم معیار های ارزش آور در نزد مسئولین
اعمال شود و نه گفتار.

خداوند در خاتمه آرزوی کنم که گمنامان فداکار را در برابر خوشنمان بیکار همان طوری که در آخرت حقیر میداری کوچک
نشماری. خدایا نیش های امت مسلمان را طوری قرار ده تا به این مسئله واقف شوند. نوشته ایم را می خواهیم بایاد استگمایی
که در سخنان شوق و غم به یاد خدا و همراه با تعهد و مسئولیت بود خاتمه دهم.

والسلام

شهدای خورشید
مادواره ساد